

ADVIES Nr 26 / 2002 van 12 augustus 2002

O. Ref. : 10/SE/2002/016/019

BETREFT : Verslag voorlichtingscommissie Congo.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op het advies d.d. 28 maart 2002 van de minister van Justitie;

Gelet op het verslag van de voorzitter,

Brengt op 12 augustus 2002 het volgende advies uit:

I. ONDERWERP VAN HET VERZOEK OM ADVIES

Het verzoek om advies heeft betrekking op de toegang tot een verslag van de voorlichtingscommissie Congo.

II. CONTEXT

Naar aanleiding van twee mondelinge vragen in de Kamercommissie Justitie betreffende de al dan niet vrije toegang tot het verslag van de voorlichtingscommissie Congo, heeft de minister van Justitie in overleg met de minister van Buitenlandse Zaken, de problematiek van de toegang tot voornoemd verslag voor advies aan de Commissie voorgelegd. Ook de minister van Buitenlandse Zaken heeft de Commissie om advies verzocht inzake de toegang tot bestuursdocumenten.

De voorlichtingscommissie Congo, opgericht bij koninklijk besluit van 16 juli 1960 ⁽¹⁾ op verzoek van de regering, was belast met het voeren van een onderzoek naar de aanslagen op personen in de Republiek Congo. Deze commissie bestond uit een voorzitter, raadsheer in het Hof van Cassatie en uit raadsheren in een Hof van beroep, allen aangewezen door de minister van Justitie en moest de Regering verslag uitbrengen over haar opdracht. Nog voor het door de regering gevraagde eindverslag kon worden opgemaakt, heeft de voorlichtingscommissie Congo bij de Eerste Minister haar ontslag aangeboden. Zij voerde aan dat zij niet de materiële mogelijkheid had, haar opdracht verder te zetten. De voorzitter van de voorlichtingscommissie Congo voert in zijn ontslagbrief aan dat de documenten ter griffie van het Hof van Cassatie worden bewaard. Tot op heden zijn in het Hof van Cassatie alleen vijf schriften teruggevonden in de vorm van voorlopige verslagen die moesten dienen voor de uitwerking van het eindverslag. Het geheel van alle schriften wordt hierna “verslag” genoemd.

III. ANALYSE

A. AARD VAN DE DOCUMENTEN

Het verslag volgt op een bijzondere vraag van de Regering in 1960 om de aanslagen op de personen bedreven in de Republiek Congo te onderzoeken. Wellicht heeft de Regering, rekening houdend met de politieke gevoeligheid van het dossier, beslist om deze opdracht toe te vertrouwen aan magistraten die de minister van Justitie heeft aangewezen.

De magistraten, belast met het onderzoek, handelden dus niet met een gerechtelijk mandaat maar voerden een administratieve taak uit voor rekening van de Regering. Het was de bedoeling om van de hoorzittingen van de slachtoffers en de getuigen een verslag uit te werken. Dit verslag had ten doel de regering op de hoogte te houden van de aanslagen gepleegd op personen in de Republiek Congo zodat zij haar politieke verantwoordelijkheid op zich kon nemen.

¹ Koninklijk besluit van 16 juli 1960 tot oprichting van een Commissie belast met het instellen van een onderzoek over de aanslagen op personen bedreven in de Republiek Congo, *B.S.*, 18 juli 1960.

Er moet eveneens op worden gewezen dat de gegevens in het verslag anoniem zijn gemaakt om elke identificatie van personen te voorkomen. De anonimiteit van de gegevens ontnemt het verslag aldus elk nut op het gerechtelijk vlak.

Omwille van de doelstelling zelf van het verslag, te weten de voorlichting van de Regering, en omwille van het anonieme karakter van de gegevens die erin zijn opgenomen, moet dit verslag bijgevolg beschouwd worden als een bestuursdocument en niet als een gerechtelijk stuk, niettegenstaande het is opgesteld door magistraten en thans wordt bewaard ter griffie van het Hof van Cassatie.

B. AARD VAN DE VERWERKTE GEGEVENS

Aangezien de Commissie van mening is dat het verslag geen document van gerechtelijke aard is waarvan de kennisgeving onderworpen is aan de regels van het wetboek van Strafvordering, maar wel een document van bestuurlijke aard is, moet worden onderzocht of de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WPL") van toepassing is op de gegevens in het verslag.

Het toepassingsgebied van de WPL is beperkt tot de verwerking van persoonsgegevens.

Volgens de wet wordt onder persoonsgegeven het volgende verstaan: *"iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon"*. Wordt beschouwd als identificeerbaar: *"een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van één of meer specifieke elementen die kenmerkend zijn voor zijn of haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit."* (artikel 1, § 1 WPL).

Een persoonsgegeven is dus iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon.

Naar aanleiding van het bezoek aan het kabinet van de Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie door vertegenwoordigers van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, is het verslag onderworpen aan een grondige studie. Uit deze studie blijkt dat in het verslag geen enkele naam van slachtoffers of getuigen is vermeld. Er bestaan overigens geen namenlijsten noch (een) concordantietabel(len) tussen de hoorzittingen van de slachtoffers en getuigen en hun opname in het verslag. Het verslag is in vage termen gesteld, waardoor het gevaarlijk en zelfs volledig onmogelijk is de personen die een verklaring hebben afgelegd, te identificeren. Geen enkel element in de opstelling van het verslag maakt het immers mogelijk de identiteit van de gehoorde personen op te sporen.

Als gevolg van het anonieme karakter van de gegevens en de afwezigheid van enige concordantietabel vallen de gegevens in het verslag buiten het toepassingsgebied van de WPL.

IV. BESLUIT

Aangezien de gegevens in het verslag geen betrekking hebben op geïdentificeerde of identificeerbare personen, kunnen zij niet worden beschouwd als persoonsgegevens in de zin van de WPL. Bijgevolg is de Commissie van mening dat de problematiek van de toegang tot dit verslag buiten het toepassingsgebied van de WPL valt.

Voor de secretaris,
wettig verhinderd,

De voorzitter,

(get.) D. GHEUDE,
adviseur

(get.) P. THOMAS.